

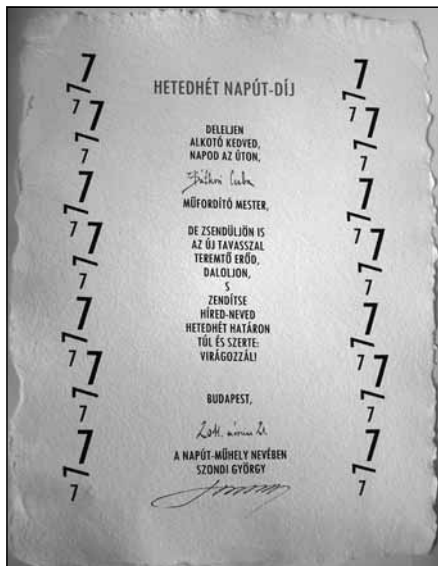
Báthori Csaba köszöntése

Örvendetes, hogy ezzel a titokzatos (mert új) Hetedhét-díjjal tovább nőtt Báthori Csaba kevés számú elismeréseinek száma. Miért mondom, hogy kevés számú, és mihez képest az? Nyilván nem a díjgyűjtögetőkhöz mérten kevés az ő elismertsége. De ha azt nézzük, hogy micsoda vasszorgalommal és mely fantasztikus képességekkel (úgy mint kíváncsiság, átlátóképeség, stílusérzék és memória) halad előre főbb és mellékes irodalmi területek mélyszántásában, görgős ekézésében, boronálásában, bevetésében és bő termésének learatásában (márciusban talán nem kell indokolni a mezőgazdaságból vett hasonlatokat még itt, a VII. kerületben sem), valamint, ha azt gondoljuk, hogy az ember bizony olykor szereti és elvárja, sőt és még sötébb méltányos is, ha fáradozását más személyek és intézmények is elismerik – nos, akkor, meg talán a közmegegyezés szerint is, Báthori Csabát nagyon is megilleti ez a Hetedhét-díj.

Mint nemrégén egy másik méltatója, Radnóti Sándor is megjegyezte, a magas kultúra egyik legigényesebb közvetítője, értelmezője, és tegyük hozzá, továbbvivője Báthori Csaba. Mert nemcsak a világirodalom olyan nagyjainak tolmácsolója, mint Goethe, Rilke, Baudelaire, Flaubert, Shakespeare, Beckett, Ted Hughes s a hosszú sor végén az éppen most megjelenő Hölderlin (*Empedoklész halála*), s külön érdekességként volt bátorsága németre is fordítani olyan szerzőt (József Attila), akit tolmácsolni anyanyelvűeknek is kétségbeejtően nehéz lehet, hanem ezek a fordítások saját művek (esszék, versek, prózák, útirajzok másfél tucat kötetben!) írására is ihletik őt. Ez a termékenység, ez a sok műfajúság épp úgy zavarba ejtő a jószerivel csak egy-egy területen jártas közönségének, mint – az én számomra – az a bámulatos tájékozottság és tudásanyag, amelyet bármely pillanatban mobilizálni képes előadóként vagy személyes beszélgetés közben. Báthori írói, fordítói alapállására a Rilkétől kölcsönzött „mű iránti megittasultság” a legjellemzőbb – mondhatjuk ezt annak biztos tudatában, hogy nemcsak a fordító választ írói életművet, hanem a fordítandó mű is meg szokta találni a neki legalkalmasabb fordítót.

Mondják, hogy egy új díj értékét az általa kitüntetett személyek adják. A díjat létrehozó Szondi György és a Napút mindenesetre magásra tette a mércét azzal, hogy rögtön az első alkalommal nagyon kvalitásos fordítónak adja a díjat. Szívből gratulálunk az alapítónak éppúgy, mint sok szeretettel Báthori Csabának a *Hetedhét Napút-díjhoz*.

Rácz Péter

New York Kávéház, 2011. március 21.